

Diplomová práce se zabývá fenoménem sportovního diváctví, zejména v konkrétních projevech fanoušků klubu Slavia Praha. Tento jev je zde tematizován především z pohledu rituálu. Východiskem jsou teze V. Turnera a jeho teorie liminálního/liminoidního. Ty předpokládají existenci jisté antistrukturální oblasti, v níž společnost ztrácí nad jednotlivci i skupinami dočasně svou moc, což jim poskytuje určitou formu svobody. Uvedené však nabývá odlišných forem v tradiční a industriální společnosti. Tato práce si klade za cíl prozkoumat povahu fanouškovského prostředí ve vztahu k této teoretické kategorizaci: tedy vztah ke struktuře a antistruktuře a k oběma jejich odlišným podobám. Tato kategorizace je přitom odvozena od Turnerova konceptu sociálního dramatu, k němuž je proto zkoumaný fenomén rovněž vztahován. Druhou ústřední rovinou je ritualita samotné skupiny, která je koncipovaná jako představovaná komunita. V této oblasti pak práce cílí na analýzu konkrétních symbolických prvků, jejich kontextuálního i konvenčního významu, a performativního rozměru této rituality. V neposlední řadě zde pak jde o vztah obou zmíněných rovin rituality.